

[Birthe Wetlesen.]

familievejledning, som ændringsforslaget vil kalde det, vil der nok blive tale om et personaleproblem. Den højtærede socialminister var inde på det under lovforslagets første behandling, idet han udtalte, at hvad han forstod ved ganske almindelige mennesker kunne gøre en indsats her. I den anledning vil jeg gerne spørge den højtærede minister, hvordan sådanne mennesker; der måske mange gange har nået en moden alder, kan indsættes i familievejledningen. Vil man ikke her støde på faggrænser, og hvad ved jeg? Jeg mener nemlig ligesom den højtærede minister, at her kan et fornuftigt menneske mange gange netop i den modne alder gøre en fortrinlig indsats.

Som sagt er de uafhængige meget velvilligt indstillet over for dette lovforslag samt de af den højtærede socialminister stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, og vi vil stemme for begge dele.

Socialministeren (Bundvad): Det har været et meget flittigt og dygtigt arbejdende udvalg, der har gennemgået lovforslaget: 20 møder, meget ofte langvarige møder, 4 samråd, også langvarige og grundige. Men jeg må have lov til at sige tak for, at udvalget har arbejdet, som det har gjort, for jeg har mødt en vældig forståelse af selve den opgave, det var at skrive en ny lov om børne- og ungdomsforsorgen, og har set, at man er gået ind til det med en personlig kærlighed til opgaven. Ud fra det har vi så krydset os frem til den enighed, som nu er nået, og det har jeg grund til at sige udvalget tak for.

Jeg kunne jo nok kommentere en række af de bemærkninger, der er gjort, men jeg tror, at tingets medlemmer og den højtærede formand, ja, nok specielt den højtærede formand, måske vil se lidt brøsig ud, hvis jeg går ind i en lang diskussion, så jeg skal derfor nøjes med nogle få bemærkninger. Jeg vil konstatere, at de ændringsforslag, selv om det er et ret stort antal, der er stillet, er af mere administrativ art,

medens hovedlinjen i det nye sigte, som lovforslaget havde, har kunnet fastholdes.

Med hensyn til administrationen inden for ungdoms- og børneforsorgen har jeg i finansudvalget nogle gange fået foreholdt, at der var for indviklet en administration, for meget papir, som man har sagt, og at det måtte ændres. Nu har vi snart en ny lov hjemme, og da er det hensigten, at hele administrationen må gennemgås med henblik på, hvordan den nye lov kan administreres forenklet i forhold til nu. Om to nævn, som der nu er stillet ændringsforslag om, absolut bidrager til det, vil jeg nok sætte spørgsmålstegn ved, men vi må se, hvordan det går.

Hvad angår spørgsmålet om dagpleje, skylder jeg det ærede medlem hr. Vívike at fremhæve, at det er ikke meningen, at dagplejen skal være en sovepude i den forstand, at man stopper muligheden for udbygning af daginstitutioner og for uddannelse af personale; tværtimod fremmer vi alt det, vi kan på dette område og skaber nye uddannelsesmuligheder, og vi kan da også glæde os over, at vi har fået større bevillinger til bygning af daginstitutioner og børneforsorgsinstitutioner. Men det er to ting, der må være sideløbende. Så længe vi har så umådelig mangel på pladser, må vi trække på de muligheder, der ligger i de enkelte hjem. Jeg vil da også gerne sige her, at vi kan vel ikke forudse, at det er spørgsmål, der kan løses gennem mange, mange år, og hvorfor skal vi da ikke trække på de gode hjem, som vil hjælpe os i denne situation? Det mener jeg man bør gøre.

Hvad angår spørgsmålet om plejehjem og de såkaldte glemte børn, er jeg glad for, at udvalget stærkt understreger, at der må gøres mere på dette punkt. Jeg ved, at børne- og ungdomsforsorgen har foretaget en undersøgelse af, hvordan situationen er, og vi må med beklagelse konstatere, at der rundt på vore institutioner er ca. 300 glemte børn. Det er direktoratet med ministeriets støtte gået i gang med at finde løsninger på, og det kan kun være en støtte i dette